

Литвиненко А. І. Квітує барвами «Весна» / А. І. Литвиненко // Піснями й танцями уславлена Полтава. – Полтава: Видання Полтавського державного педагогічного інституту ім. В. Г. Короленка, 2001. – С. 8–11.

КВІТУЄ БАРВАМИ “ВЕСНА”

Народне танцювальне мистецтво – невід’ємна складова щедрого на таланти Полтавського краю. Воно спирається на міцні національні традиції, має визначні професійні здобутки і яскравих представників у своєму жанрі.

Сьогодні народна хореографія на Полтавщині розвивається завдяки творчості цілого ряду художніх колективів, чільне місце серед яких ось уже понад два десятиліття належить народному ансамблю танцю “Весна”.

Колектив було засновано у 1979 році на базі Полтавського державного педагогічного інституту імені В. Г. Короленка. Його художнім керівником став один із провідних хореографів міста Володимир Степанович Гаврилюк, а першими учасниками студенти різних факультетів інституту. Обравши основним напрямком своєї творчості народну хореографію, колектив став мистецькою лабораторією для підготовки молодих танцюристів – майбутніх учителів хореографії. Основу репертуару ансамблю складала традиційні українські та російські народні танці: хороводи, гопаки, перепляси.

Восени 1986 року у зв’язку з відкриттям на психолого-педагогічному факультеті секції хореографії колектив поповнився молодими талановитими учасниками. Найобдарованіші з них – С.Горб, С.Бойко, В.Гуріненко, запрошено вихованця Дніпропетровського театрального училища, талановитого хореографа Володимира Степановича Білошкурського.

Протягом наступних п'яти років В.С.Білошкурський наполегливо працював над оновленням репертуару й удосконаленням виконавської майстерності танцюристів. Завдяки використанню нових сюжетно-тематичних постановок (“Безсмертя”, “На гулянці”, “Весняний козачок”) колектив здобув нове сценічне обличчя і завоював прихильність численних шанувальників танцювального мистецтва. Саме ці хореографічні композиції принесли виконавцям заслужену перемогу на огляді-конкурсі “Студентська весна – 87” і стали візитною карткою колективу.

Поступове зростання рівня майстерності ансамблю відкрило перед ним широкі можливості щодо участі у всесоюзних та республіканських конкурсах, оглядах художньої самодіяльності, благодійних концертах, різноманітних фестивалях.

У і 987 році за активну участь у Другому Всесоюзному фестивалі народної творчості ансамбль “Весна” одержав диплом переможця, а в і 988 році – здобув почесне звання народного самодіяльного. У 1990 році танцюристи брали участь в організованому Полтавським педагогічним інститутом благодійному концерті на користь дитячого фонду.

Загалом 1990 рік для народного самодіяльного ансамблю танцю “Весна” був особливим: третє місце у республіканському зональному огляді-конкурсі ансамблів народного танцю; присвоєння почесного звання заслуженого працівника культури УРСР керівнику колективу В.С.Білошкурському; вдалий виступ у телетурнірі “Сонячні кларнети”; перші гастрольні виступи за кордоном. Молоді танцюристи побували з концертами у багатьох країнах Європи, зокрема, у Польщі, Австрії, Німеччині, Італії. З особливим піднесенням сприйняли учасники колективу запрошення на виставку народного мистецтва “Експо – 93” (Штутгарт) Мистецтво народного ансамблю танцю “Весна” високо оцінили глядачі й учасники міжнародного студентського фестивалю “Лесина пісня – 95, 96” (Луцьк). Колектив було нагороджено дипломом “За високу виконавську майстерність та оригінальну творчу програму”.

Із розширенням репертуарних і творчих можливостей ансамблю виникла необхідність залучити до роботи з танцюристами балетмейстера-репетитора. У 1994 році ним стала одна з найталановитіших його учасниць, студентка педагогічного інституту Наталія Козлова.

У 1996 році, у зв’язку з вимушеною зміною керівника ансамблю, його очолив вихованець і соліст “Весни”, викладач кафедри хореографії Олександр Нікішов, який доклав чимало творчих зусиль, організаторського вміння і таланту, щоб утримати колектив на високому професіональному рівні й примножити число його шанувальників.

Репертуар народного ансамблю танцю “Весна” істотно поповнився різножанровими концертними номерами, значна частина яких – хореографічні композиції за мотивами народних танців Центральної і Західної України. Серед найцікавіших постановок “Гопак”, “Козачок”, прикарпатський ганець “Голубка”, “Буковинський танець із сопілками”, ряд жартівливих танцювальних мініатюр “Троїсті музики”, “Залицяльники”, “Удовицю я любив” та інші.

Чільне місце у репертуарі колективу належить танцям Полтавщини. Полтавські польки “Василечки”, “Паняночка” уже понад десять років залишаються найкращими композиціями у репертуарі ансамблю. На їх колоритній народній лексичі виховувалося не одне покоління веснян. Художній керівник О. Нікішов та балетмейстер-репетитор Н.Козлова разом зі своїми вихованцями щоденно

копіткою працею виборювали щасливе майбутнє для свого улюбленого колективу.

З метою започаткування традиції творчої співпраці з провідними мистецькими колективами України до ансамблю запрошувалися: балетмейстер-постановник Державного заслуженого академічного українського народного хору імені Г. Верьовки Олексій Гомон (прикарпатський танець “Голубка”); балетмейстери Кубанського козачого хору (український народний танеш, “Василечки”); художній керівник заслуженого самодіяльного ансамблю пісні і ганцю УРСР “Лтава” Володимир Тулаєв (російський народний ганець “Залицяльники” та український “Санжарівка”).

Упродовж двадцятиріччя свого існування народний ансамбль танцю “Весна” надійно утримує лідерство серед провідних танцювальних колективів Полтавщини. На обласному конкурсі художньої самодіяльності у Кременчуці (1999) він посів перше місце. Виступи колективу на Фольклорних фестивалях в Італії у 1997–1998 роках відзначені похвальними грамотами і цінними подарунками. Варто відзначити також успіх ансамблю у Магдебурзі (Німеччина) на “Експо–99”.

Плине час. і колектив, переборюючи щоденні життєві труднощі, черговий раз доводить власну самодостатність, право на існування і творче довголіття. Виправдовуючи своє першочергове призначення – пропагувати народне хореографічне мистецтво, бути школою професійної майстерності для юних танцюристів, сьогоднішня “Весна” разом зі своїм молодим керівником вихованцем заслуженого ансамблю народного танцю України “Ятрань” (Кіровоград), викладачем-хореографом Полтавського державного педагогічного університету Олександром Живолупом упевнено дивляться у майбутнє. Професіоналізм та творча енергія молодого, але досвідченого керівника уже протягом перших місяців його діяльності позначилися вагомими здобутками у зростанні майстерності колективу. Поряд із традиційними для ансамблю народними танцями “Вітальний танець”, “Аркан”, “Тропотянка”, “Молдавський танець” – з успіхом виконує “Весна” й нові хореографічні композиції: “Гуси”, “Купальські ігрища”. Жанрове розширення репертуару це прагнення до філософського осмислення фольклорної танцювальної лексики.

Потяг до постійного професійного вдосконалення та сміливі пошуки нових шляхів самореалізації є запорукою творчого довголіття народного ансамблю танцю “Весна”.